

Životopis Milana Komárka

Milan Komárek se narodil 19. května 1961 v Jeseníku v Československu. Prožil zde prvních patnáct let svého života. Vyrůstal na horách, rád lyžoval, hrál fotbal a hokej. Jeho otec opravoval vysílačky a navigační systémy pro stíhačky MiG-15 a MiG-17. Jeho děda vlastnil před rokem 1948 opravnu automobilů, které se zmocnil komunistický režim, proto zbytek svého života strávil jako uklízeč v textilní továrně. Pan Komárek má mladší sestru, která žije v Třebíči.

Od dětských let měl velký sen – létat s velkými dopravními letadly. V patnácti letech začal s létáním na kluzácích. Později studoval na Vysoké vojenské letecké škole v Košicích. Svá studia ukončil v roce 1984. Přál si létat pro Československé aerolinky, ale to mohli jen vojenští piloti. Proto se rozhodl vstoupit do československé armády. Sloužil tři roky jako vojenský pilot v Plzni. Bohužel, pan Komárek nikdy nebyl přijat do Československých aerolinek, protože jeho rodiče nebyli v komunistické straně. A tak se zdálo, že jeho sen je nedosažitelný. Ale pan Komárek se nevzdával. Věděl, že se v komunistickém Československu nikam nedostane. Proto se v roce 1987 společně se svým kamarádem rozhodli, že „je čas opustit zem“. Strávili šest měsíců přípravou. Vzali si s sebou pouze své letové záznamy, dokumenty o studiu a minimum oblečení. Čtvrtý březen 1987 byl ideálním dnem pro uskutečnění jejich plánu. Když nasedali do helikoptéry, už věděli, že se pokusí překročit hranice. Na státních hranicích se jim podařilo oklamat kontrolory, přesto jeden voják z řídicí věže přivolal vysílačkou dvě stíhačky, které se měly pokusit je sestřelit. V té chvíli už byl ale vrtulník s panem Komárkem v Německu.

Pan Milan Komárek a jeho kamarád přistáli v německém Regensburgu, kde požádali o politický azyl. Německá policie je nejprve zatkla a první noc je držela ve vězení. Pak je německá zpravodajská služba dva týdny ukrývala v tajném hotelu v horách. Československá vláda se snažila přesvědčit Komárkovy rodiče, aby přijeli do Německa a přemluvili ho k návratu do Československa. Také se chtěla setkat s oběma piloty v Bonnu, hlavním městě západního Německa, ale ani jeden z pilotů na tento návrh nepřistoupil. Obě schůzky odmítli. Po několika týdnech byli převezeni na americkou vojenskou základnu v Mnichově, kde čekali tři měsíce na politický azyl ve Spojených státech. Do Bostonu nakonec dorazili 27. května 1987.

Když pan Komárek přijel do Spojených států, neuměl anglicky. S kamarádem odjel z Bostonu do San Matea v Kalifornii, kde jim jejich známý zajistil ubytování. Pan Komárek si okamžitě začal hledat práci a po večerech navštěvoval kurzy angličtiny. Po třech měsících změnil zaměstnání a na letišti začal tankovat palivo do letadel. Později získal kvalifikovanější práci, která mu umožnila vrátit se ke své profesi. Když získal pilotní licenci, začal létat na charterových letadlech. Nakonec pilotoval Falcon 2000 pro CEO Cisco Systems Johna Chamberse, pro kterého pracoval 23 let až do ledna 2019. Od května 2019 létá na Golfstreamu 650 pro Gilead Sciences. Nalétal téměř 16.000 letových hodin.

Pan Komárek dostal za své nepřítomnosti v Československé socialistické republice trest odnětí svobody na 14 let. Hned po Sametové revoluci, v roce 1989 při amnestii, mu byl trest snížen na 9 let. V roce 1992 získal pan Komárek americké občanství. Ve stejném roce požádal prezidenta Václava Havla o milost. Tuto milost obdržel.

Rada Milana Komárka do života zní takto: „Buďte trpěliví a jděte si za svým snem. Nenechte se odradit žádnou nepříznivou situací, ani lidmi“.

V roce 1994 se poprvé podíval zpátky do České republiky.